

officiella tidning

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

Domstolen

DOMSTOLEN

2001/C 28/01

Domstolens dom (första avdelningen) av den 19 oktober 2000 i mål C-155/99 (begäran om förhandsavgörande från Pretore di Treviso, sezione distaccata di Oderzo): Giuseppe Busolin m.fl. mot Ispettorato Centrale Repressione Frodi — Ufficio di Conegliano — Ministero delle Risorse agricole, alimentari e forestali (Jordbruk — Gemensam organisation av marknaderna för jordbruksprodukter — Marknaden för vin — System för obligatorisk destillation)

1

2001/C 28/02

Domstolens dom av den 7 november 2000 i mål C-168/98: Storhertigdömet Luxemburg mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd ("Talan om ogiltigförklaring — Etableringsfrihet — Ömsesidigt erkännande av examensbevis — Harmonisering — Motiveringsskyldighet — Direktiv 98/5/EG — Ständigvarande utövande av advokatyrket i en annan medlemsstat än den i vilken auktorisationen erhöles")

1

2001/C 28/03

Domstolens dom av den 7 november 2000 i mål C-312/98 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof): Schutzverband gegen Unwesen in der Wirtschaft eV mot Warsteiner Brauerei Haus Cramer GmbH & Co. KG (Skydd för geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar — Förordning (EEG) nr 2081/92 — Tillämpningsområde — Nationell lagstiftning som förbjuder vilseledande användning av så kallade "enkla" härkomstbeteckningar)

2

2001/C 28/04

Domstolens dom av den 7 november 2000 i mål C-371/98 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court): The Queen mot Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions (Direktiv 92/43/EEG — Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter — Avgränsning av områden som kan utses till särskilda bevarandemråden — Medlemsstaternas utrymme för skönmässig bedömning — Ekonomiska och sociala hänsyn — Floden Severns mynning)

2

SV

1

(Fortsättning på nästa sida)

2001/C 28/05	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 november 2000 i mål C-357/98 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (England & Wales): The Queen mot Secretary of State for the Home Department ex parte: Nana Yaa Konadu Yiadom (Fri rörlighet för personer — Undantag — Beslut avseende utlänningspolitik — Tillfälligt uppehållstillstånd — Processrättsligt skydd — Rättsmedel — Artiklarna 8 och 9 i direktiv 64/221/EEG)	3
2001/C 28/06	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 november 2000 i mål C-381/98 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)): Ingmar GB Ltd mot Eaton Leonard Technologies Inc. ("Direktiv 86/653/EEG — Självständig handelsagent som utövar sin verksamhet i en medlemsstat — Huvudman som är etablerad i ett tredje land — Klausul som underställer agenturavtalet lagen i det land där huvudmannen är etablerad")	4
2001/C 28/07	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 november 2000 i mål C-387/98 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Coreck Maritime GmbH mot Handelsveem BV m.fl. ("Brysselkonventionen — Artikel 17 — Prorogationsklausul — Formkrav — Verkningar")	4
2001/C 28/08	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 9 november 2000 i mål C-75/99 (begäran om förhandsavgörande från Bundessozialgericht): Edmund Thelen mot Bundesanstalt für Arbeit ("Social trygghet — Artiklarna 6 och 7 i förordning nr 1408/71 — Frågan om en konvention mellan medlemsstater angående arbetslöshetsförsäkring är tillämplig")	5
2001/C 28/09	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 november 2000 i mål C-126/99 (begäran om förhandsavgörande från Pretore di Torino): Roberto Vitari mot Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen ("Lokalt anställda — Artikel 79 i anställningsvillkoren för övriga anställda — Tidsbegränsat anställningsavtal — Omvandling till avtal om tillsvidareanställning — Tillämpning av nationell lagstiftning")	5
2001/C 28/10	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 november 2000 i mål C-148/99: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europeiska gemenskapernas kommission ("EUGFJ — Avslut av räkenskaper — Räkenskapsåret 1995 — Förordning (EEG) nr 1164/89 — Stöd för spånadslin och hampa")	6
2001/C 28/11	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 november 2000 i mål C-207/99 P: Europeiska gemenskapernas kommission mot Claudine Hamptaux ("Överklagande — Tjänstemän — Befordran — Jämförelse av kvalifikationer")	6
2001/C 28/12	Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 9 november 2000 i mål C-356/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Hitesys SpA ("Skiljedoms-klausul — Avtalsbrott — Återkrav av förskott — Tredskodom")	7
2001/C 28/13	Domstolens dom (första avdelningen) av den 14 november 2000 i mål C-142/99 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance de Tournai): Floridienne SA, Berginvest SA mot belgiska staten (Sjätte mervärdesskattedirektivet — Avdrag för ingående skatt — Företag som endast är skattskyldigt för en del av sina transaktioner — Avdrag för andel — Beräkning — Ett holdingbolags erhållande av aktieutdelningar och låneräntor från sina dotterbolag — Deltagande i förvaltningen av dotterbolag)	7

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2001/C 28/14	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 16 november 2000 i mål C-214/98: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Fördragsbrott — Underlåtenhet att införliva vissa bestämmelser i direktiv 93/118/EG)	8
2001/C 28/15	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 16 november 2000 i mål C-248/98 P: NV Koninklijke KNP BT mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande — Konkurrens — Artikel 85.1 i EG-fördraget (nu artikel 81.1 EG) — Böter — Motivering — Full prövningsrätt)	9
2001/C 28/16	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 16 november 2000 i mål C-279/98 P: Cascades SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande — Konkurrens — Artikel 85.1 i EG-fördraget (nu artikel 81.1 EG) — Ansvar för rättsstridigt beteende — Böter — Motivering — Icke-diskrimineringsprincipen)	9
2001/C 28/17	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 16 november 2000 i mål C-280/98 P: Moritz J. Weig GmbH & Co. KG mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande — Konkurrens — Artikel 85.1 i EG-fördraget (nu artikel 81.1 EG) — Böter — Fastställelse av beloppet — Motivering — Förmildrande omständigheter) ...	10
2001/C 28/18	Mål C-388/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Giudice di Pace di Genova av den 16 oktober 2000 i målet mellan Radiosistemi S.r.l. och Prefetto di Genova	10
2001/C 28/19	Mål C-396/00: Talan mot Republiken Italien väckt den 26 oktober 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission	11
2001/C 28/20	Mål C-398/00: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 oktober 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission	11
2001/C 28/21	Mål C-404/00: Talan mot Konungariket Spanien väckt den 7 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission	12
2001/C 28/22	Mål C-407/00: Talan mot Republiken Österrike väckt den 8 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission	13
2001/C 28/23	Mål C-408/00: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 8 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission	13
2001/C 28/24	Mål C-409/00: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 november 2000 av Konungariket Spanien	13
2001/C 28/25	Mål C-410/00: Talan mot Konungariket Sverige väckt den 9 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission	14
2001/C 28/26	Mål C-411/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesvergabeamt av den 29 september 2000 i omprövningsärendet mellan Felix Swoboda GmbH och Österreichische Nationalbank	15
2001/C 28/27	Mål C-412/00: Talan mot Republiken Portugal väckt den 10 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission	15
2001/C 28/28	Mål C-413/00: Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 9 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission	16

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2001/C 28/29	Mål C-414/00: Talan mot Republiken Portugal väckt den 10 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission	16
2001/C 28/30	Mål C-415/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Unabhängigen Verwaltungssenat Salzburg av den 9 november 2000 i målet med parterna Dr. Herbert Pflanzl, Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg, Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg och Grundverkehrslandeskommission des Landes Salzburg	16
2001/C 28/31	Mål C-416/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale civile di Padova av den 16 oktober 2000 i målet mellan Tommaso Morellato och Comune di Padova	17
2001/C 28/32	Mål C-420/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Unabhängigen Verwaltungssenat Salzburg av den 31 oktober 2000 i målet med parterna Dr. Werner Salentinig, Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg och Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg	17
2001/C 28/33	Mål C-421/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Unabhängigen Verwaltungssenat für Kärnten av den 8 november 2000 i målet mellan Bürgermeister der Landeshauptstadt Klagenfurt och Renate Sterbenz	18
2001/C 28/34	Mål C-422/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre, av den 19 oktober 2000 i målet mellan Capespan International plc och Commissioners of Customs and Excise	18
2001/C 28/35	Mål C-423/00: Talan mot Konungariket Belgien väckt den 16 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission	19
2001/C 28/36	Mål C-426/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Unabhängiger Verwaltungssenat Wien av den 15 november 2000 i målet mellan Paul Dieter Haug och Magistrat der Stadt Wien	19
2001/C 28/37	Mål C-427/00: Talan mot Förenade kungariket väckt den 20 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission	19
2001/C 28/38	Mål C-429/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Giudice di Pace di Genova av den 11 november 2000 i målet mellan Radiosistemi S.r.l. och Prefetto di Genova	20
2001/C 28/39	Mål C-430/00 P: Överklagande, ingivet den 21 november 2000 av Anton Dürbeck GmbH, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 19 september 2000 i mål T-252/97: Anton Dürbeck GmbH, mot Europeiska gemenskapernas kommission, med stöd av Konungariket Spanien och Republiken Frankrike	20
2001/C 28/40	Mål C-431/00: Talan mot Republiken Portugal väckt den 22 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission	21
2001/C 28/41	Mål C-432/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia, tredje avdelningen, av den 6 oktober 2000 i målet mellan Europetrol SpA och Azienda Lombarda Edilizia Residenziale Milano (A.L.E.R.) samt Orion srl	21

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2001/C 28/42	Mål C-434/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av de Hoge Raad der Nederlanden av den 21 november 2000 i brottmålet mot G. Cuomo	22
2001/C 28/43	Mål C-439/00: Talan mot Republiken Frankrike väckt den 28 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission	22
2001/C 28/44	Mål C-441/00: Talan mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland väckt den 29 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission	23
2001/C 28/45	Mål C-442/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala de lo Social, av den 27 oktober 2000 i målet mellan Ángel Rodríguez Caballero och Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)	23
2001/C 28/46	Mål C-447/00: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesgericht Salzburg (i egenskap av handelsdomstol) av den 27 november 2000 i målet rörande inskrivning i företagsregistret av sökanden HOLTO LIMITED	24
2001/C 28/47	Mål C-448/00 P: Överklagande, ingivet den 4 december 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 27 september 2000 i mål T-184/97: BP Chemicals Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission, med stöd av Republiken Frankrike, vari kommissionens beslut SG (97) D/3266 av den 9 april 1997 avseende ett stödprogram för franska biobränslen ogiltigförklaras till den del det avser åtgärder tillämpliga på kategorin etyltertiärbutyleter (ETBE)	24
	FÖRSTAINSTANSRÄTTEN	
2001/C 28/48	Ändringar av förstainstansrättens rättegångsregler i syfte att påskynda förfarandena ...	26
2001/C 28/49	Mål T-351/00: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 20 november 2000 av Hubert Huygens	27
2001/C 28/50	Mål T-353/00: Talan mot Europaparlamentet väckt den 21 november 2000 av Jean-Marie Le Pen	27
2001/C 28/51	Mål T-355/00: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 24 november 2000 av Daimler Chrysler AG	28
2001/C 28/52	Mål T-356/00: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 24 november 2000 av Daimler Chrysler AG	28
2001/C 28/53	Mål T-358/00: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 24 november 2000 av Daimler Chrysler AG	29
2001/C 28/54	Mål T-365/00: Talan mot Europaparlamentet väckt den 29 november 2000 av Alsace International Car Service (A.I.C.S.)	29

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 19 oktober 2000

i mål C-155/99 (begäran om förhandsavgörande från Pretore di Treviso, sezione distaccata di Oderzo): Giuseppe Busolin m.fl. mot Ispettorato Centrale Repressione Frodi — Ufficio di Conegliano — Ministero delle Risorse agricole, alimentari e forestali⁽¹⁾)

(Jordbruk — Gemensam organisation av marknaderna för jordbruksprodukter — Marknaden för vin — System för obligatorisk destillation)

(2001/C 28/01)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, första avdelningen (avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna A. La Pergola och P. Jann (referent); generaladvokat: G. Cosmas; justitiesekreterare: avdelningsdirektören D. Louterman-Hubeau), har den 19 oktober 2000 avkunnat dom i mål C-155/99 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Pretore di Treviso, sezione distaccata di Oderzo (Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Giuseppe Busolin m.fl. och Ispettorato Centrale Repressione Frodi — Ufficio di Conegliano — Ministero delle Risorse agricole, alimentari e forestali, angående giltigheten av artikel 39.3, 39.4 och 39.11 i rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (EGT L 84, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 23, s. 7), i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1566/93 av den 14 juni 1993 (EGT L 154, s. 39; svensk specialutgåva, område 3, volym 50, s. 85), samt av kommissionens förordning (EG) nr 343/94 av den 15 februari 1994 om införande av obligatorisk destillation enligt artikel 39 i rådets förordning (EEG) nr 822/87 och om undantag från vissa därtill hänförliga tillämpningsföreskrifter för produktionsåret 1993/94 (EGT L 44, s. 9). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Vid prövningen av de frågor som har ställts har det inte framkommit någon omständighet ägnad att påverka giltigheten av artikel 39.3, 39.4 och 39.11 i rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1566/93 av den 14 juni 1993, samt av kommissionens förordning (EG) nr 343/94 av den 15 februari 1994 om införande av obligatorisk destillation enligt artikel 39 i rådets förordning (EEG) nr 822/87 och om undantag från vissa därtill hänförliga tillämpningsföreskrifter för produktionsåret 1993/1994.

⁽¹⁾ EGT C 204, 17.7.1999.

DOMSTOLENS DOM

av den 7 november 2000

i mål C-168/98: Storhertigdömet Luxemburg mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd⁽¹⁾)

(*"Talan om ogiltigförklaring — Etableringsfrihet — Ömsesidigt erkännande av examensbevis — Harmonisering — Motiveringsskyldighet — Direktiv 98/5/EG — Stadigvarande utövande av advokatyrtet i en annan medlemsstat än den i vilken auktorisationen erhöles"*)

(2001/C 28/02)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. Gulmann (referent), A.M. La Pergola, M. Wa-

thelet, V. Skouris samt domarna D.A.O. Edward, J.-P. Pissocchet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen och F. Macken; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 7 november 2000 avkunnat dom i mål C-168/98: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: inledningsvis N. Schmit, därefter P. Steinmetz biträdda av J. Welter) mot Europaparlamentet (ombud: inledningsvis C. Pennera och A. Baas, därefter C. Pennera och J. Sant'Anna) och Europeiska unionens råd (ombud: M.C. Giorgi och F. Anton), med stöd av Konungariket Spanien (ombud: M. López-Monís Gallego), av Konungariket Nederländerna (ombud: M.A. Fierstra), av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: J.E. Collins, biträdd av D. Anderson) och av Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Caeiro och B. Mongin), angående en talan om ogiltigförklaring av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/5/EG av den 16 februari 1998 om underlättande av stadigvarande utövande av advokatyrtket i en annan medlemsstat än den i vilken auktorisationen erhöles (EGT L 77, s. 36). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Konungariket Spanien, Konungariket Nederländerna, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sina rättegångskostnader.

(¹) EGT C 209, 4.7.1998.

DOMSTOLENS DOM

av den 7 november 2000

i mål C-312/98 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof: Schutzverband gegen Unwesen in der Wirtschaft eV mot Warsteiner Brauerei Haus Cramer GmbH & Co. KG (¹))

(Skydd för geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar — Förordning (EEG) nr 2081/92 — Tillämpningsområde — Nationell lagstiftning som förbjuder vilseledande användning av så kallade "enkla" härkomstbeteckningar)

(2001/C 28/03)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet och

V. Skouris, samt domarna D.A.O. Edward, J.-P. Pissocchet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen (referent) och F. Macken; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl), har den 7 november 2000 avkunnat dom i mål C-312/98 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Bundesgerichtshof (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Schutzverband gegen Unwesen in der Wirtschaft eV och Warsteiner Brauerei Haus Cramer GmbH & Co. KG, angående tolkningen av rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EGT L 208, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 43, s. 153. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel utgör inte hinder för tillämpning av nationell lagstiftning som förbjuder bruk, som medför risk för vilseledande, av en geografisk härkomstbeteckning när det inte finns något samband mellan produktens egenskaper och dess geografiska härkomst.

(¹) EGT C 327, 24.10.1998.

DOMSTOLENS DOM

av den 7 november 2000

i mål C-371/98 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court): The Queen mot Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions (¹))

(Direktiv 92/43/EEG — Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter — Avgränsning av områden som kan utses till särskilda bevarandehänsyn — Medlemsstaternas utrymme för skönsmässig bedömning — Ekonomiska och sociala hänsyn — Floden Severns mynning)

(2001/C 28/04)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. Gulmann, referent, M. Wathelet och V. Skouris samt domarna D.A.O. Edward, J.-P. Pissocchet, P. Jann,

L. Sevón och R. Schintgen; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl), har den 7 november 2000 avkunnat dom i mål C-371/98 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Förenade kungariket), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan The Queen och Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions, ex parte: First Corporate Shipping Ltd, i närvaro av: World Wide Fund for Nature UK (WWF) och Avon Wildlife Trust, angående tolkningen av artiklarna 2.3 och 4.1 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artikel 4.1 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter skall tolkas på så sätt att en medlemsstat, vid valet och avgränsningen av de områden som för kommissionen skall föreslås kunna utses till områden av gemenskapsintresse, inte kan ta hänsyn till sådana ekonomiska, sociala och kulturella behov samt regionala och lokala särdrag som omnämns i artikel 2.3 i nämnda direktiv.

(¹) EGT C 397, 19.12.1998.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 9 november 2000

i mål C-357/98 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (England & Wales): The Queen mot Secretary of State for the Home Department ex parte: Nana Yaa Konadu Yiadom(¹))

(Fri rörlighet för personer — Undantag — Beslut avseende utlänningspolitik — Tillfälligt uppehållstillstånd — Processrättsligt skydd — Rättsmedel — Artiklarna 8 och 9 i direktiv 64/221/EEG)

(2001/C 28/05)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (ordföranden på första avdelningen M. Wathelet, tillförordnad ordförande på femte avdel-

ningen, samt domarna D.A.O. Edward och L. Sevón, referent; generaladvokat; P. Léger; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 9 november 2000 avkunnat dom i mål C-357/98 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Court of Appeal (England & Wales) (Förenade kungariket), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan The Queen och Secretary of State for the Home Department, ex parte: Nana Yaa Konadu Yiadom, angående tolkningen av artiklarna 8 och 9 i rådets direktiv 64/221/EEG av den 25 februari 1964 om samordningen av särskilda åtgärder som gäller utländska medborgares rörlighet och bosättning och som är berättigade med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa (EGT 56, 1964, s. 850; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 28). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artiklarna 8 och 9 i rådets direktiv 64/221/EEG av den 25 februari 1964 om samordningen av särskilda åtgärder som gäller utländska medborgares rörlighet och bosättning och som är berättigade med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa skall tolkas så, att ett beslut som fattats av myndigheterna i en medlemsstat, enligt vilket en gemenskapsmedborgare som saknar uppehållstillstånd vägras inresa till en medlemsstats territorium, inte kan anses utgöra ett "beslut angående inresa" i den mening som följer av artikel 8 i ett fall såsom det ifrågavarande i målet vid den nationella domstolen, där medborgaren beviljats tillfälligt uppehållstillstånd på denna medlemsstats territorium i väntan på att ett beslut skall fattas efter det att de undersökningar som är nödvändiga för ärendets handläggning har gjorts och där medborgaren har vistats nära sju månader på detta territorium innan han delges detta beslut. En dylik medborgare skall åtnjuta det processrättsliga skydd som avses i artikel 9 i direktiv 64/221.

Den tid som förflutit efter den behöriga myndighetens beslut på grund av ett överklagande som medför uppskov med verkställigheten, å ena sidan, och tillståndet att ta en anställning i väntan på att detta överklagande avgörs, å andra sidan, saknar betydelse för hur detta beslut kvalificeras med hänsyn till direktiv 64/221.

(¹) EGT C 358, 21.11.1998.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 9 november 2000

i mål C-381/98 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)): Ingmar GB Ltd mot Eaton Leonard Technologies Inc.

(*"Direktiv 86/653/EEG — Självständig handelsagent som utövar sin verksamhet i en medlemsstat — Huvudman som är etablerad i ett tredje land — Klausul som underställer agenturavtalet lagen i det land där huvudmannen är etablerad"*)

(2001/C 28/06)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (ordföranden på första avdelningen M. Wathelet, tillförordnad ordförande på femte avdelningen, samt domarna D.A.O. Edward och P. Jann, referent; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 9 november 2000 avkunnat dom i mål C-381/98 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Förenade kungariket), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Ingmar GB Ltd och Eaton Leonard Technologies Inc., angående tolkningen av rådets direktiv 86/653/EEG av den 18 december 1986 om samordning av medlemsstaternas lagar rörande självständiga handelsagenter (EGT L 382, s. 17; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 150). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artiklarna 17 och 18 i rådets direktiv 86/653/EEG av den 18 december 1986 om samordning av medlemsstaternas lagar rörande självständiga handelsagenter, som ger handelsagenten vissa rättigheter efter det att agenturavtalet upphört, skall tillämpas när en handelsagent utövat sin verksamhet i en medlemsstat även om huvudmannen är etablerad i ett tredje land och avtalet, enligt en klausul däri, regleras av lagen i detta land.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 9 november 2000

i mål C-387/98 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Coreck Maritime GmbH mot Handelsveem BV m.fl.⁽¹⁾

(*"Brysselkonventionen — Artikel 17 — Prorogationsklausul — Formkrav — Verkningar"*)

(2001/C 28/07)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (tillförordnade ordföranden på femte avdelningen D.A.O. Edward samt domarna P. Jann (referent) och L. Sevón; generaladvokat: S. Alber; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 9 november 2000 avkunnat dom i mål C-387/98 angående en begäran enligt Protokoll av den 3 juni 1971 om domstolens tolkning av konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Coreck Maritime GmbH och Handelsveem BV m.fl., angående tolkningen av artikel 17 första stycket i den ovannämnda konventionen av den 27 september 1968 (EGT L 299, 1972, s. 32; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 30), i dess lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands anslutning (EGT L 304, s. 1, och, ändrad text, s. 77; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 14), konventionen av den 25 oktober 1982 om Hellenska republikens anslutning (EGT L 388, s. 1; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 26) samt enligt konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals anslutning (EGT L 285, s. 1; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 43). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artikel 17 första stycket i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, i dess lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands anslutning, konventionen av den 25 oktober 1982 om Hellenska republikens anslutning samt enligt konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals anslutning skall tolkas på följande sätt:

- 1) Enligt artikeln krävs inte att en prorogationsklausul skall vara formulerad på sådant sätt att det är möjligt att indentifiera behörig domstol redan på grund av klausulens lydelse. Det är tillräckligt att de objektiva faktorer som enligt parternas överenskommelse skall gälla för valet av den eller de domstolar till vilka de avser att hänskjuta tvister som uppkommit eller som kommer att uppkomma anges i klausulen. Dessa faktorer, som måste vara tillräckligt precisa för att den domstol vid vilken målet är anhängigt skall kunna avgöra om den är behörig, kan i förekommande fall fastställas närmare mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet.
- 2) Artikeln skall endast tillämpas om åtminstone en av parterna till det ursprungliga avtalet har sin hemvist i en konventionsstat och parterna dessutom kommer överens om att hänskjuta sina tvister till en eller flera domstolar i en konventionsstat.
- 3) En prorogationsklausul som har avtalats mellan en transportör och en lastare och tagits in i ett konossement har verkningar mot en tredje person som är innehavare av konossementet, såvida denne enligt tillämplig nationell lag har övertagit lastarens rättigheter och skyldigheter vid förvärvet av konossementet. Om så inte är fallet skall det prövas om denna tredje person har samtyckt till nämnda klausul i enlighet med de krav som uppställs i artikel 17 första stycket i nämnda konvention i dess ändrade lydelse.

(¹) EGT C 397, 19.12.1998.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 9 november 2000

i mål C-75/99 (begäran om förhandsavgörande från Bundessozialgericht): Edmund Thelen mot Bundesanstalt für Arbeit (¹)

(*"Social trygghet — Artiklarna 6 och 7 i förordning nr 1408/71 — Frågan om en konvention mellan medlemsstater angående arbetslöshetsförsäkring är tillämplig"*)

(2001/C 28/08)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann, samt domarna V. Skouris, J.-P. Puissochet, referent, R. Schintgen och F. Macken; generaladvokat: J. Mischo; justitiesekreterare: R. Grass), har den 9 november 2000 avkunnat dom i mål C-75/99 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Bundes-

sozialgericht (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Edmund Thelen och Bundesanstalt für Arbeit, angående tolkningen av artiklarna 6 och 7 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983 (EGT L 230, s. 6; svensk specialutgåva, område 5, volym 3, s. 13), i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2332/89 av den 18 juli 1989 (EGT L 224, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 4, s. 154). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artiklarna 6 och 7 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2332/89 av den 18 juli 1989, utgör inte hinder för tillämpning av bestämmelserna i en mellanstatlig konvention inom området för arbetslöshetsförsäkring som är fördelaktigare för den försäkrade, då denne utövat sin rätt till fri rörlighet innan förordningen trädde i kraft, även om det, på grund av den referensperiod som fastställts i nationell lagstiftning för att fastställa den försäkrades rättigheter, inte längre är möjligt att åberopa en rätt till förmåner som uteslutande grundas på en period före denna tidpunkt.

(¹) EGT 121, 1.5.1999.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 9 november 2000

i mål C-126/99 (begäran om förhandsavgörande från Pretore di Torino): Roberto Vitari mot Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen (¹)

(*"Lokalt anställda — Artikel 79 i anställningsvillkoren för övriga anställda — Tidsbegränsat anställningsavtal — Omvandling till avtal om tillsvidareanställning — Tillämpning av nationell lagstiftning"*)

(2001/C 28/09)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden A. La Pergola, samt domarna M. Wathelet, referent, D.A.O. Edward,

P. Jann och L. Sevón; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: R. Grass), har den 9 november 2000 avkunnat dom i mål C-126/99 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Pretore di Torino (Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Roberto Vitari och Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen, angående tolkningen av artikel 79 i Anställningsvillkor för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artikel 79 i Anställningsvillkor för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna skall tolkas så, att den hindrar en gemenskapsinstitution från att ingå ett tidsbegränsat anställningsavtal med en lokalt anställd, om detta strider mot institutionens egna regler tillämpliga på anställningsvillkoren för lokalt anställda, vilka grundas på regler och praxis i den stat där dessa tjänstgör. Det ankommer således på den hänskjutande domstolen att kontrollera om, enligt artikel 3 i reglerna om anställningsvillkor för lokalt anställda i Italien, vilka har antagits av kommissionen, den lokalt anställdes arbetsvillkor eller hans arbetes art har krävt att avtalet dem emellan skall vara tidsbegränsat. Om svaret är nekande, ankommer det på den hänskjutande domstolen att omvandla den tidsbegränsade anställningen till en tillsvidareanställning.

(¹) EGT C 204, 17.7.1999.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 9 november 2000

i mål C-148/99: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(”EUGFJ — Avslut av räkenskaper — Räkenskapsåret 1995 — Förordning (EEG) nr 1164/89 — Stöd för spånadslin och hampa”)

(2001/C 28/10)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden D.A.O. Edward, tillförordnad ordförande på femte avdelningen, samt domarna L. Sevón och P. Jann, referent; generaladvokat:

D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 9 november 2000 avkunnat dom i mål C-148/99: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: J.E. Collins, biträdd av A. Sutton) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Oliver), angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/187/EG av den 3 februari 1999 om avslut av medlemsstaternas räkenskaper avseende utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings — och garantifonden för jordbruk för räkenskapsåret 1995 (EGT L 61, s. 37), i den mån det innebär att gemenskapsfinansiering inte skall ske avseende utgifter till ett belopp om 869 283 GBP som uppkommit i sökandemedlemsstaten inom ramen för det system som har införts genom kommissionens förordning (EEG) nr 1164/89 av den 28 april 1989 om närmare bestämmelser för stödet för spånadslin och hampa (EGT L 121, s. 4; svensk specialutgåva, område 3, volym 29, s. 33). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut 1999/187/EG av den 3 februari 1999 om avslut av medlemsstaternas räkenskaper avseende utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings — och garantifonden för jordbruk för räkenskapsåret 1995 ogiltigförklaras, i den mån det innebär att gemenskapsfinansiering inte skall ske avseende utgifter till ett belopp om 869 283 GBP som uppkommit i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland inom ramen för det system som har införts genom kommissionens förordning (EEG) nr 1164/89 av den 28 april 1989 om närmare bestämmelser för stödet för spånadslin och hampa.
- 2) Europeiska gemenskapernas kommission förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 188, 3.7.1999.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 9 november 2000

i mål C-207/99 P: Europeiska gemenskapernas kommission mot Claudine Hamptaux (¹)

(”Överklagande — Tjänstemän — Befordran — Jämförelse av kvalifikationer”)

(2001/C 28/11)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden A. La Pergola samt domarna M. Wathelet (referent), D.A.O. Edward,

P. Jann och L. Sévon; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: R. Grass), har den 9 november 2000 avkunnat dom i mål C-207/99 P: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Berardis-Kayser och F. Duvieusart-Clotuche, biträdda av D. Waelbroeck), angående ett överklagande av dom meddelad den 25 mars 1999 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (fjärde avdelningen) i mål T-76/98, Hamptaux mot kommissionen (REGP 1999, s. I-A-59 och II-303), i vilket det förs talan om att denna dom skall upphävas, i vilket den andra parten är Claudine Hamptaux, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, bosatt i Bryssel (Belgien), företrädd av advokaten L. Vogel, Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrån C. Kremer, 6, rue Heinrich Heine, Luxemburg. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 246, 28.8.1999.

DOMSTOLENS DOM

(tredje avdelningen)

av den 9 november 2000

i mål C-356/99: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Hitesys SpA (¹)

(*"Skiljedomsklausul — Avtalsbrott — Återkrav av förskott
— Tredskodom"*)

(2001/C 28/12)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, tredje avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann, referent, samt domarna J.-P. Puissochet och F. Macken; generaladvokat: A. Saggio; justitiesekreterare: R. Grass), har den 9 november 2000 avkunnat dom i mål C-356/99: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. de March, biträdd av A. Dal Ferro) mot Hitesys SpA, Aprilia (Italien), angående en talan av Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av artikel 238 EG avseende återbetalning av förskott som utbetalats inom ramen för avtal J0U2-CT93-0417, som sökanden har hävt på grund av svarandens avtalsbrott. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) Hitesys SpA skall till Europeiska gemenskapernas kommission betala ett belopp om 132 500 euro, jämte dröjsmålsränta beräknad i enlighet med artikel 8.4 andra stycket i de allmänna villkor som utgör bilaga II till avtal J0U2-CT93-0417, från och med den 8 januari 1994 till dess att full betalning sker.

2) Hitesys SpA skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 6, 8.1.2000.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 14 november 2000

i mål C-142/99 (begäran om förhandsavgörande från
Tribunal de première instance de Tournai): Floridienne
SA, Berginvest SA mot belgiska staten (¹)

(*Sjätte mervärdesskattedirektivet — Avdrag för ingående
skatt — Företag som endast är skattskyldigt för en del av
sina transaktioner — Avdrag för andel — Beräkning — Ett
holdingbolags erhållande av aktieutdelningar och låneräntor
från sina dotterbolag — Deltagande i förvaltningen av
dotterbolag*)

(2001/C 28/13)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, första avdelningen (avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna P. Jann och L. Sévon (referent); generaladvokat: N. Fennelly; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl), har den 14 november 2000 avkunnat dom i mål C-142/99 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Tribunal de première instance de Tournai (Belgien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Floridienne SA, Berginvest SA och belgiska staten, angående tolkningen av artikel 19 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättnings-skatter — Gemensamt system för mervärdes[s]katt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artikel 19 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdes[s]katt: enhetlig beräkningsgrund skall tolkas så, att följande inte skall inkluderas i nämnaren i det bråk som används vid beräkningen av den avdragsgilla andelen:

- för det första, de utdelningar som ett holdingbolag som är mervärdesskatteskyldigt för andra verksamheter och som tillhandahåller sina dotterbolag administrativa tjänster erhåller från dessa dotterbolag, och
- för det andra, den ränta som de sistnämnda bolagen betalar till nämnda holdingbolag på grund av lån som detta bolag har beviljat dem, såvida dessa lånetransaktioner inte utgör en ekonomisk verksamhet för nämnda holdingbolag i den mening som avses i artikel 4.2 i nämnda direktiv.

(¹) EGT C 204, 17.7.1999.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 16 november 2000

i mål C-214/98: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Republiken Grekland (¹)

(Fördragsbrott — Underlåtenhet att införliva vissa bestämmelser i direktiv 93/118/EG)

(2001/C 28/14)

(Rättegångsspråk: grekiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna V. Skouris, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, referent, och F. Macken; generaladvokat: J. Mischo; justitiesekreterare: R. Grass), har den 16 november 2000 avkunnat dom i mål C-214/98, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Condou-Durande) mot Republiken Grekland (ombud: I.K. Chalkias N. Dafniou) angående en talan om fastställelse av att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget och rådets direktiv 93/118/EG av den 22 december 1993 om ändring av direktiv 85/73/EEG om finansiering av hygienundersökningar och kontroller av färskt kött och fjäderfäkött (EGT L 340, s. 15; svensk specialutgåva, område 3, volym 55, s. 188), i synnerhet punkterna 1, 2 och 5 i kapitel I i bilagan till detta direktiv, genom att

- underlåta att uppta kategorin hovdjur/hästdjur bland de slag av kött som omfattas av de avgifter som skall uttas i enlighet med direktiv 93/118,

- fastställa avgiftsbeloppen för hygienkontroll vid slaktning av djur och i samband med styckning av färskt kött till 50 procent av det gemenskapsrättsliga standardbeloppet utan att motivera denna minskning i enlighet med föreskrifterna i kapitel I i bilagan till direktiv 93/118, och
- undanta fjäderfäkött från avgiften för styckning av färskt kött.

Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3.1 första och tredje styckena i rådets direktiv 93/118/EG av den 22 december 1993 om ändring av direktiv 85/73/EEG om finansiering av hygienundersökningar och kontroller av färskt kött och fjäderfäkött samt punkt 1 första strecksatsen b och e och punkt 2 första stycket a i kapitel I i bilagan till detta direktiv genom att

- underlåta att uppta kategorin hovdjur/hästdjur bland de slag av kött som omfattas av de avgifter som skall uttas i enlighet med direktiv 93/118,
- inte uttryckligen hänvisa till fjäderfäkött med avseende på tillämpningen av den avgift för styckning av färskt kött som föreskrivs i direktivet.

- 2) Talan ogillas i övrigt.

- 3) Kommissionen och Republiken Grekland skall bära sina egna rättegångskostnader.

(¹) EGT C 258, 15.8.1998.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 16 november 2000

i mål C-248/98 P: NV Koninklijke KNP BT mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾**(Överklagande — Konkurrens — Artikel 85.1 i EG-fördraget (nu artikel 81.1 EG) — Böter — Motivering — Full prövningsrätt)**

(2001/C 28/15)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden A. La Pergola, samt domarna M. Wathelet (referent), D.A.O. Edward, P. Jann och L. Sevón; generaladvokat: J. Mischo; justitiesekreterare: R. Grass), har den 16 november 2000 avkunnat dom i mål C-248/98 P: NV Koninklijke KNP BT, Amsterdam (Nederländerna) (ombud: advokaten T.R. Ottervanger, Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrån Loeff, Claeys och Verbeke, 56-58, rue Charles Martel, Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Lyal och W. Wils), angående överklagande av dom meddelad den 14 maj 1998 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (tredje avdelningen i utökad sammansättning) i mål T-309/94, KNP BT mot kommissionen (REG 1998, s. II-1007), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Punkt 1 i domslutet i förstainstansrättens dom av den 14 maj 1998 i mål T-309/94, KNP BT mot kommissionen upphävs.
- 2) Det bötesbelopp som NV Koninklijke KNP BT åläggs i artikel 3 i kommissionens beslut 94/601/EG av den 13 juli 1994 om ett förfarande för tillämpning av artikel 85 i EG-fördraget, IV/C/33.833 — kartong, fastställs till 2 600 000 euro.
- 3) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 4) NV Koninklijke KNP BT skall bära sin egen rättegångskostnad samt ersätta två tredjedelar av kks rättegångskostnad i denna instans.
- 5) Europeiska gemenskapernas kommission skall bära en tredjedel av sin rättegångskostnad i denna instans.

⁽¹⁾ EGT C 299, 26.9.1998.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 16 november 2000

i mål C-279/98 P: Cascades SA mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾**(Överklagande — Konkurrens — Artikel 85.1 i EG-fördraget (nu artikel 81.1 EG) — Ansvar för rättsstridigt beteende — Böter — Motivering — Icke-diskrimineringsprincipen)**

(2001/C 28/16)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden A. La Pergola samt domarna M. Wathelet, referent, D.A.O. Edward, P. Jann och L. Sevón; generaladvokat: J. Mischo; justitiesekreterare: R. Grass), har den 16 november 2000 avkunnat dom i mål C-279/98 P, Cascades SA, Bagnolet (Frankrike) (ombud: advokaten J.-Y. Art, Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrån Arendt och Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, Luxemburg), angående överklagande av dom meddelad den 14 maj 1998 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (tredje avdelningen i utökad sammansättning) i mål T-308/94, Cascades mot kommissionen (REG 1998, s. II-925), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom, i vilket den andra parten är Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Lyal och E. Gippini Fournier). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Förstainstansrättens dom av den 14 maj 1998 i mål T-308/94, Cascades mot kommissionen upphävs i den mån Cascades SA åläggs ansvar för de överträdelser som begåtts av Van Duffel NV och Djupafors AB under tiden från mitten av år 1986 till och med februari månad 1989.
- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 3) Målet återförvisas till förstainstansrätten.
- 4) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

⁽¹⁾ EGT C 299, 26.9.1998.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 16 november 2000

i mål C-280/98 P: Moritz J. Weig GmbH & Co. KG mot
Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾

(Överklagande — Konkurrens — Artikel 85.1 i EG-fördraget
(nu artikel 81.1 EG) — Böter — Fastställelse av beloppet
— Motivering — Förmildrande omständigheter)

(2001/C 28/17)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden A. La Pergola samt domarna M. Wathelet (referent), D.A.O. Edward, P. Jann och L. Sevón; generaladvokat: J. Mischo; justitiesekreterare: R. Grass), har den 16 november 2000 avkunnat dom i mål C-280/98 P: Moritz J. Weig GmbH & Co. KG, Mayen (Tyskland) (ombud: advokaterna T. Jestaedt, Bryssel, och V. von Bomhard, Hamburg, delgivningsadress: advokatbyrån P. Dupont, 8-10, rue Mathias Hardt, Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Lyal, biträdd av D. Schroeder), angående överklagande av dom meddelad den 14 maj 1998 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (tredje avdelningen i utökad sammansättning) i mål T-317/94, Weig mot kommissionen, (REG 1998, s. II-1235) i vilket det förs talan om upphävande av denna dom. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Punkt 3 i domslutet i förstainstansrättens dom av den 14 maj 1998 i mål T-317/94, Weig mot kommissionen, upphävs.
- 2) Det bötesbelopp som Moritz J. Weig GmbH & Co. KG åläggs i artikel 3 i kommissionens beslut 94/601/EG av den 13 juli 1994 om ett förfarande för tillämpning av artikel 85 i EG-fördraget (IV/C/33.833 — kartong) fastställs till 1 900 000 euro.
- 3) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 4) Moritz J. Weig GmbH & Co. KG skall bära sin egen rättegångskostnad samt ersätta två tredjedelar av kommissionens rättegångskostnad i denna instans.
- 5) Europeiska gemenskapernas kommission skall bära en tredjedel av sin rättegångskostnad i denna instans.

(¹) EGT C 299, 26.9.1998.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Giudice di Pace di Genova av den 16 oktober 2000 i målet mellan Radiosistemi S.r.l. och Prefetto di Genova

(Mål C-388/00)

(2001/C 28/18)

Giudice di Pace di Genova begär genom beslut av den 16 oktober 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 23 oktober 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Radiosistemi S.r.l. och Prefetto di Genova beträffande följande frågor:

1. Är det förenligt med gemenskapsrätten, inklusive de oskrivna grundläggande principerna i denna, att tillämpa nationella förvaltningsbestämmelser och/eller förvaltningspraxis som föreskriver att radioutrustning får släppas ut på marknaden och tas i bruk endast efter att myndighet har konstaterat att den överensstämmer med gällande bestämmelser, varvid myndigheten har ett utrymme för skönmässig bedömning, och som därmed hindrar de ekonomiska aktörerna att i avsaknad av nationellt typgodkännande importera, saluföra eller hålla för försäljning radioutrustning, utan att dessa har möjlighet att på likvärdigt och mindre betungande sätt visa att nämnda radioutrustning står i överensstämmelse med kraven avseende lämplig användning av de radiofrekvenser som tillåts enligt den nationella rättsordningen?
2. Ger Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG (¹) av den 9 mars 1999 enskilda rättigheter som kan åberopas vid de nationella domstolarna, trots att detta direktiv efter utgången av införlivandefristen inte formellt har införlivats med den nationella rättsordningen? Om denna fråga besvaras jakande, är det då förenligt med artikel 7.2 i ovannämnda direktiv att det i den nationella rättsordningen bibehålls bestämmelser och/eller praxis som efter den 8 april 2000 förbjuder saluföring och/eller ibruktage av radioutrustning som saknar märkning med uppgift om nationellt typgodkännande när det har fastställts eller lätt kan kontrolleras att det radiofrekvensspektrum som är tillåtet enligt den nationella rättsordningen faktiskt används på ett lämpligt sätt?
3. Hur skall begreppet "åtgärd" i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut 95/3052/EG av den 13 december 1995 tolkas och kan detta begrepp omfatta ett beslut att ett administrativt beslag skall bestå när beslaget avser en viss modell eller en viss typ av vara som lagligen saluförs i en annan medlemsstat och beslutet har fattats efter att de nationella myndigheter som har ansvaret för tekniska kontroller har intygat att varan står i överensstämmelse med de nationella och gemenskapsrättsliga bestämmelserna, varigenom beslaget förlorar sitt bevissyfte?

4. Är ett sådant påföljdssystem som det som föreskrivs i artikel 399 i den italienska postlagen (presidentdekret nr 156/1973) förenligt med gemenskapsrätten, även med avseende på icke-diskrimineringsprincipen och proportionalitetsprincipen?

(¹) EGT L 91, 7.4.1999, s. 10.

**Talan mot Republiken Italien väckt den 26 oktober 2000
av Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål C-396/00)

(2001/C 28/19)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 26 oktober 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Gregorio Valero Jordana, rättstjänsten, och Roberto Amorosi, domstolstjänsteman med förordnande vid rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 5.2 i rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, till vilken det hänvisas i punkt 5 i samma artikel, genom att underlåta att före den 31 december 1998 säkerställa att avloppsvatten från tätbebyggelsen i staden Milano, som ligger i samma avrinningsområde som områdena Po-deltat och den nord-västliga adriatiska havskusten, vilka i Republiken Italiens lagdekret nr 152 av den 11 maj 1999 (Bestämmelser om skydd mot vattenförorening och införlivande av direktiv 91/271/EEG⁽¹⁾ om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse och direktiv 91/676/EEG⁽²⁾ om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket) har fastställts vara känsliga områden i den mening som avses i artikel 5 i direktiv 91/271/EEG, skall undergå mer långtgående rening än den sekundära rening eller motsvarande rening som avses i artikel 4 i nämnda direktiv samt
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har anfört att även om det i det berörda området hade förelegat reningsverk före den 31 december 1998 skulle Italien ha haft en skyldighet att med tillämpning av artikel 5.5 i direktivet identifiera utsläpp från reningsverket i fråga, om nödvändigt genom att anpassa ifrågavarande reningsverk. Italien kan inte motivera sin försening i fråga om uppfyllelse av de skyldigheter som följer av direktivet med att de grundläggande förhållanden på grundval av vilka den faktiska situationen måste bedömas för att skyldigheterna enligt artikel 5.2 och 5.5 skall kunna anses vara uppfyllda ännu inte har utretts och bedömts av den anledningen att detta ankommer på de lokala organen (regionerna). Som Europeiska gemenskapernas domstol ett flertal gånger har uttalat kan medlemsstaterna inte åberopa sin nationella rätt för att motivera underlåtenhet att uppfylla en skyldighet som följer av ett gemenskapsdirektiv.

Vad gäller undantaget enligt artikel 5.4 i direktivet är det helt uppenbart att detta inte kan vara tillämpligt innan det är utrett att de faktiska omständigheter som utgör en förutsättning för undantagets tillämplighet föreligger, nämligen att den sammanlagda belastning som tillförs samtliga reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse i ett visst känsligt område reduceras med en viss minsta andel, vilket under nuvarande förhållanden inte på något sätt kan visas, just på grund av att det inte finns något reningsverk.

De italienska myndigheterna har genom att förordna om undantagstillstånd visat att de har en allvarlig önskan att lösa situationen, även om det är oroande att de i skrivelser av den 9 juli 1999 och den 27 oktober 1999, vilka utgjorde svar på anmodan om yttrande, angav planerat datum för arbetets slutförande, men att det i myndigheternas senaste brev av den 6 april 2000 saknas uppgifter i denna fråga. I vart fall förändrar det ovan anförda inte vad beträffar denna talan det förhållandet att Italien har åsidosatt gemenskapsrätten.

(¹) EGT L 135, 30.5.1991, s. 40.

(²) EGT L 375, 31.12.1991, s. 1.

**Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt
den 30 oktober 2000 av Europeiska gemenskapernas
kommission**

(Mål C-398/00)

(2001/C 28/20)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 30 oktober 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av Santiago Ortiz Vaamonde, Abogado del Estado, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Spaniens ambassad, 4-6, boulevard E. Servais, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 22 augusti 2000 i samband med alla de åtgärder som detta omfattar, utom den borgen som beviljats i juni 1998,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Förevarande talan avser kommissionens beslut om att inleda sådant formellt granskningsförfarande som föreskrivs i artikel 88.2 EG i samband med kapitaltillskott och regionalstöd till företaget Santana Motor SA, med beaktande av att det är fråga om nytt stöd och uppskov med dess verkställighet. De spanska myndigheterna hävdar att de åtgärder som är föremål för det i frågasatta beslutet utgör befintligt stöd. Stödet, som i vederbörlig ordning anmäldes den 30 juli och den 17 november 1999 (kapitaltillskottet respektive regionalstödet), är befintligt med stöd av artikel 4.6 i rådets förordning nr (EG) 659/99⁽¹⁾. Genom skrivelse av den 28 juli 2000, vilken sändes med telefax samma dag, upplyste de spanska myndigheterna kommissionen om att Junta de Andalucía skulle genomföra de åtgärder som anmälts till kommissionen. Den omständigheten att denna anmälan registrerades av kommissionens tjänstegrenar den 31 juli, det vill säga tre dagar senare, kan inte ändra dagen för mottagande av telefaxmeddelandet, vilket är den dag då det sändes.

Det ifrågasatta beslutet, som är daterat den 22 augusti, delgavs den 23 augusti 2000, när de 15 arbetsdagar som kommissionen räknade med redan hade gått.

Ett telefaxmeddelande av den 17 augusti och en skrivelse av den 21 augusti kan inte heller på något sätt anses utgöra en anmälan av det formella beslutet att inleda ett granskningsförfarande enligt artikel 4 i förordning 659/99. Dessa kom före den dag då det ifrågasatta beslutet antogs och upplyste om att kommissionen hade "antagit" detta beslut.

- (I andra hand): Brist i motiveringen.

Kommissionen antog det ifrågasatta beslutet enbart för att undvika att den frist löpte ut som gör att stödet blir befintligt, och avspeglar inte en verklig övertygelse om att åtgärderna är oförenliga med fördraget eller att mer information är nödvändig än den som redan har erhållits.

Talan mot Konungariket Spanien väckt den 7 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-404/00)

(2001/C 28/21)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 7 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av Klaus-Dieter Borchardt och Stefan Rating, kommissionens rättstjänst, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, C 254, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 249 EG fjärde stycket samt artiklarna 2 och 3 i kommissionens beslut av den 26 oktober 1999⁽¹⁾, till den del det fastslås att visst statligt stöd som har beviljats spanska statligt ägda skeppsvarv som ingår i en koncern är rättsstridigt samt oförenligt med den gemensamma marknaden, och
- förplikta konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Av artikel 249 EG följer att beslut 2000/131/EG av den 26 oktober 1999 till alla delar är bindande för den som beslutet är riktat till, det vill säga Konungariket Spanien, som delgavs detsamma den 2 december 1999. Även om det i artikel 143 EG medges att domstolen får bevilja interimistiska åtgärder när omständigheterna kräver det, har Konungariket Spanien — som har väckt en talan om ogiltigförklaring av beslutet (mål C-36/00) i enlighet med artikel 230 EG, inte framställt något sådant yrkande innan dagen då ansökan ingavs. 1999 års beslut är följaktligen till alla delar alltjämt bindande för Konungariket Spanien. Den spanska regeringen har inte rättat sig efter beslutet och denna underlåtenhet kan inte anses motiverad på grund av att det föreligger "absolut hinder för verkställighet".

⁽¹⁾ av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2000/131/EG om det statliga stöd som Spanien har genomfört till förmån för statliga ägda skeppsvarv (EGT L 37, 12.2.2000, s. 22).

Talan mot Republiken Österrike väckt den 8 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-407/00)**

(2001/C 28/22)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 8 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av juridiske rådgivaren dr Götz zur Hausen, kommissionens rättstjänst, i egenskap av ombud, delgivningsadress: kommissionens rättstjänst, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte inom föreskriven frist vidta alla nödvändiga åtgärder för att följa rådets direktiv 96/82/EG⁽¹⁾ av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår, och särskilt artiklarna 11 och 12 i detta direktiv, och
2. förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Av artikel 249 tredje stycket EG, enligt vilken ett direktiv är bindande med avseende på det resultat som skall uppnås, och artikel 10 första stycket EG följer att de medlemsstater till vilka ett direktiv är riktat är skyldiga att införliva direktivet inom föreskriven frist. Denna frist löpte ut den 3 februari 1999 utan att Österrikes alla delstater hade vidtagit åtgärder för att följa artiklarna 11 och 12 i direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 10, 1997, s. 13.

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 8 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-408/00)**

(2001/C 28/23)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 8 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av juridiske rådgivaren Götz zur Hausen, Europeiska gemenskapernas kommission, i egenskap av ombud, delgivningsadress: kommissionens rättstjänst, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 97/11/EG⁽¹⁾ av den 3 mars 1997 om ändring av direktiv 85/337/EEG om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, genom att inte anta alla de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder.
2. förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten motsvarar de som har åberopats i mål C-407/00⁽²⁾. Fristen för införlivande löpte ut den 14 mars 1999.

⁽¹⁾ EGT L 73, 14.3.1997, s. 5.

⁽²⁾ Se sidan 13 i detta nummer av EGT.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 november 2000 av Konungariket Spanien**(Mål C-409/00)**

(2001/C 28/24)

Konungariket Spanien har den 10 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Mónica López-Monís Gallego, abogado del Estado, delgivningsadress: Spaniens ambassad, 4-6, boulevard E. Servais, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 26 juli 2000⁽¹⁾, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Det ifrågasatta beslutet är otydligt. Det är omöjligt att skilja mellan de förmåner som omfattas av artikel 1 (stöd som är förenliga) och dem som omfattas av artikel 2 (stöd som är oförenliga med den gemensamma marknaden, vilka följaktligen skall krävas åter. Inget av de företag som avses i artikel 1, det vill säga dem som uppfyller villkoret att "endast vara lokalt eller regionalt verksamma", har nämligen definierats i den nationella rättsordningen.
- Det har inte gjorts något urval. Bestämmelserna i avtalet gynnar inte vissa företag eller viss produktion, eftersom de stöd som däri föreskrivs inte kommer en avgränsad grupp av mottagare till godo utan åtnjuts av alla möjliga mottagare. Kravet på att mottagarna skall vara fysiska personer eller små- eller medelstora företag utgör ett objektivt horisontellt villkor, det vill säga ett krav på en ställning som objektivt sett är likartad.
- Det föreligger ingen diskriminering. Det krävs inte enligt tillämpningsföreskrifterna för avtalet att det fordon som skall tas ur trafik tillhör stödmottagaren. Det kan röra sig om ett fordon som tillhör tredje man med vilken stödmottagaren ingår ett avtal för detta ändamål. Det föreligger därför ingen konkurrenssnedvridning som är till skada för de transportföretag som inte är etablerade i Spanien.
- Det föreligger ingen konkurrenssnedvridning. Det i avtalet föreskrivna stödsystemet har ingen som helst inverkan på konkurrensen vad gäller transporter inom gemenskapen, och villkoren i artikel 87.1 EG är inte uppfyllda.
- Artikel 87.3 c EG har överträtts. Det finns i detta fall, enligt Konungariket Spaniens mening, miljö- och trafiksäkerhetsmässiga hänsyn som motiverar att artikel 87.3 c tillämpas, eftersom de föreslagna åtgärderna har klart positiva återverkningar utan att det uppkommer någon kapacitetsökning. Åtgärderna enligt avtalet kan inte anses som driftsstöd utan skall snarare anses som investeringsstöd som är knutet till omstrukturering av den park som avser industriella fordon. Kommissionen tillämpar i detta fall inget enhetligt kriterium, eftersom den i punkt 35 i det ifrågasatta beslutet betecknar stödet som investeringsstöd, medan den i punkt 38 betecknar det som driftsstöd.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut om om det stödsystem som Spanien tillämpar inom ramen för avtalet av den 26 februari 1997 om samarbete mellan industri- och energiministeriet och Instituto de Crédito Oficial vid förvärv av industriella fordon.

Talan mot Konungariket Sverige väckt den 9 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-410/00)

(2001/C 28/25)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 9 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Sverige. Sökanden företräds av Marie Wolfcarius och Christina Tufvesson, juridiska rådgivare vid kommissionens rättstjänst, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, medlem av kommissionens rättstjänst, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Sverige, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 96/48/EG⁽¹⁾ av den 23 juli 1996 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägs-systemet för höghastighetståg, har brustit i att fullgöra sina skyldigheter enligt detta direktiv,
2. förplikta Konungariket Sverige att betala rättegångskostnaderna.

Grunderna och huvudargumenten

motsvarar dem som har åberopats i mål C-407/00⁽²⁾; fristen för att anpassa sig till direktivet löpte ut den 8 april 1999.

⁽¹⁾ EGT L 235, 17.9.1996, s. 6.

⁽²⁾ Se sidan 13 i detta nummer av EGT.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesvergabeamt av den 29 september 2000 i omprövningsärendet mellan Felix Swoboda GmbH och Österreichische Nationalbank

(Mål C-411/00)

(2001/C 28/26)

Bundesvergabeamt begär genom beslut av den 29 september 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 10 november 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Felix Swoboda GmbH och Österreichische Nationalbank beträffande följande frågor:

- Skall, enligt det system som upprättats genom direktiv 92/50/EEG⁽¹⁾ och särskilt enligt de tjänstekategorier som anges i bilagorna I A och I B, en tjänst som har ett enhetligt ändamål, men som kan delas upp i flera deltjänster, klassificeras som en enda tjänst — bestående av en huvudtjänst samt bitjänster som skall underordnas bilagorna I A och I B i direktivet på samma sätt som huvudtjänsten — eller skall det istället för varje deltjänst för sig prövas om denna i egenskap av prioriterad tjänst omfattas av hela direktivet eller om den i egenskap av icke prioriterad tjänst endast omfattas av vissa enstaka bestämmelser i direktivet?
- I vilken utsträckning kan en tjänst som omfattas av en viss tjänstekategori (t.ex. transporttjänster) uppdelas i enstaka tjänster enligt det system som upprättats genom direktiv 92/50/EEG, utan att bestämmelserna om upphandling av tjänster åsidosätts eller att tjänsteupphandlingsdirektivets ändamålsenliga verkan kringgås?
- Skall de tjänster som omnämns under faktiska omständigheter (med hänsyn till artikel 10 i direktiv 92/50/EEG) klassificeras som tjänster enligt bilaga I A i direktiv 92/50/EEG (kategori 2, landtransport), och skall de uppdrag som avser sådana tjänster i enlighet med detta upphandlas enligt bestämmelserna i avsnitt III-IV i direktivet, eller skall dessa uppdrag klassificeras som tjänster enligt bilaga I B i direktiv 92/50/EEG (särskilt kategori 20, assistans och biträde vid transporttjänster, samt kategori 27, övriga tjänster) och skall de uppdrag som avser sådana tjänster i enlighet med detta upphandlas enligt artiklarna 14 och 16, och vilka CPC-referensnummer skall tjänsterna hänföras till?
- För det fall att bedömningen av de enskilda deltjänsterna skulle leda till resultatet att vissa deltjänster som enligt bilaga I A i och för sig omfattas av hela direktiv 92/50/EEG undantagsvis inte skall omfattas av direktivbestämmelserna på grund av den princip om övervägande värde som anges artikel 10 i direktivet, är den offentliga uppdragsgivaren skyldig att undanta enskilda icke priori-

terade tjänster från upphandlingen och att upphandla dem separat i syfte att kunna säkerställa tjänstens prioriterade karaktär?

(¹) EGT 1992, L 209, s. 1.

Talan mot Republiken Portugal väckt den 10 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-412/00)

(2001/C 28/27)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 10 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Portugal. Sökanden företräds av Ana Maria Alves Vieira, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Portugal, genom att inte inom den föreskrivna tidsfristen ha vidtagit de åtgärder som krävs för att följa
 - a) kommissionens direktiv 98/54/EG⁽¹⁾ av den 16 juli 1998 om ändring av direktiv 71/250/EEG, 72/199/EEG och 73/46/EEG och om upphävande av direktiv 75/84/EEG,
 - b) kommissionens direktiv 98/68/EG⁽²⁾ av den 10 september 1998 om fastställande av det standarddokument som avses i artikel 9.1 i rådets direktiv 95/53/EG och av vissa regler för kontroller vid införsel till gemenskapen av djurfoder från tredje land,
 - c) kommissionens direktiv 98/82/EG⁽³⁾ av den 27 oktober 1998 om ändring av bilagorna till rådets direktiv 86/362/EEG, 86/363/EEG och 90/642/EEG om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på spannmål, livsmedel av animaliskt ursprung och produkter av vegetabiliskt ursprung inklusive frukt och grönsaker,har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt dessa direktiv,
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som anförts är desamma som i mål C-407/00⁽⁴⁾. Fristerna för införlivande av dessa direktiv löpte ut den 13 februari 1999, den 31 mars 1999 respektive den 30 april 1999.

(¹) EGT L 208, 24.7.1998, s. 49.

(²) EGT L 261, 24.9.1998, s. 32.

(³) EGT L 290, 29.10.1998, s. 25.

(⁴) Se sidan 13 i detta nummer av EGT.

Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 9 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-413/00)**

(2001/C 28/28)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 9 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Nederländerna. Sökanden företräds av B. Mongin och H.M.H. Speyart, kommissionens rättstjänst, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv nr 98/41/EG⁽¹⁾ av den 18 juni 1998 om registrering av personer som färdas ombord på passagerarfartyg som ankommer till eller avgår från hamnar i gemenskapens medlemsstater,
2. förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är desamma som i mål C-407/00⁽²⁾; fristen för införlivande löpte ut den 1 januari 1999.

(¹) EGT L 188, 1998, s. 35.

(²) Se sidan 13 i detta nummer av EGT.

Talan mot Republiken Portugal väckt den 10 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-414/00)**

(2001/C 28/29)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 10 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Portugal. Sökanden företräds av Ana Maria Alves Vieira, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Portugal, genom att inte inom den föreskrivna fristen ha vidtagit alla de åtgärder som krävs för att följa rådets direktiv 97/78/EG⁽¹⁾ av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget,
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som anförts är desamma som i mål C-407/00⁽²⁾. Fristen för införlivande av direktivet löpte ut den 1 juni 1999.

(¹) EGT L 24, 30.1.1998, s. 9.

(²) Se sidan 13 i detta nummer av EGT.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Unabhängigen Verwaltungssenat Salzburg av den 9 november 2000 i målet med parterna Dr. Herbert Pflanzl, Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg, Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg och Grundverkehrslandeskommission des Landes Salzburg**(Mål C-415/00)**

(2001/C 28/30)

Unabhängige Verwaltungssenat Salzburg begär genom beslut av den 9 november 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 13 november 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet med parterna Dr. Herbert Pflanzl, Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg, Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg och Grundverkehrslandeskommission des Landes Salzburg beträffande följande frågor:

Skall artikel 56 EG och följande artiklar tolkas så, att de utgör hinder för tillämpningen av 12, 36 och 43 §§ i Salzburger Grundverkehrsgesetz 1997 i tillämplig lydelse, LGBI nr 11/1999, enligt vilka bestämmelser den som vill förvärva en obebyggd fastighet som är avsedd för bebyggelse i förbundsstaten Salzburg måste låta fastighetsförvärvet föregås av ett anmälnings- eller tillståndsförfarande, och åsidosätts därigenom en grundläggande frihet som den aktuella förvärvaren enligt gemenskapsrätten åtnjuter?

4. Skall den italienska domstolen underlåta att tillämpa den ovannämnda artikel 14 fjärde stycket i lag nr 580 av den 4.7.1967 (i dess lydelse enligt artikel 44 fjärde stycket i lag nr 146 av den 22.2.1994)?
5. Skall följaktligen sådant bröd som framställts genom att halvgräddat bröd har färdigbakats, oavsett om detta är djupfryst eller ej (när brödet lagligen tillverkats i och importerats från Frankrike), medges fri rörlighet utan någon begränsning, såsom bröd som "på förhand har förpackats" såsom föreskrivs i ovannämnda artikel 14 fjärde stycket i lag nr 580 av den 4.7.1967 (i dess lydelse enligt artikel 44 fjärde stycket i lag nr 146 av den 22.2.1994)?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale civile di Padova av den 16 oktober 2000 i målet mellan Tommaso Morellato och Comune di Padova

(Mål C-416/00)

(2001/C 28/31)

Tribunale civile di Padova begär genom beslut av den 16 oktober 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 13 november 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Tommaso Morellato och Comune di Padova beträffande följande frågor:

1. Skall artiklarna 30 och 36 i EG-fördraget tolkas så, att artikel 14 fjärde styck lag nr 580 av den 4.7.1967 (i dess lydelse enligt artikel 44 fjärde stycket i lag nr 146 av den 22.2.1994) skall anses oförenlig med dessa artiklar, om denna lag har den innebörd som borgmästaren i Paduas kommun har ansett i det ifrågasatta beslutet om administrativ påföljd, försåvitt detta beslut innebär ett förbud mot försäljning av bröd som framställts genom att halvgräddat bröd har färdigbakats, oavsett om detta bröd är djupfryst eller ej (när brödet lagligen tillverkats i och importerats från Frankrike), när brödet inte på förhand har förpackats av återförsäljaren?
2. Skall den ovannämnda artikel 14 fjärde stycket i lag nr 580 av den 4.7.1967 (i dess lydelse enligt artikel 44 fjärde stycket i lag nr 146 av den 22.2.1994) och den tolkning som borgmästaren i Paduas kommun har gjort av denna anses utgöra en kvantitativ restriktion eller åtgärd med motsvarande verkan i den mening som avses i artikel 30 i EG-fördraget?
3. Om den första frågan besvaras jakande, kan då den italienska staten åberopa det undantag som föreskrivs i artikel 36 i fördraget avseende skyddet för människors hälsa och liv?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Unabhängigen Verwaltungssenat Salzburg av den 31 oktober 2000 i målet med parterna Dr. Werner Salentinig, Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg och Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg

(Mål C-420/00)

(2001/C 28/32)

Unabhängige Verwaltungssenat Salzburg begär genom beslut av den 31 oktober 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 14 november 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet med parterna Dr. Werner Salentinig, Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg och Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg beträffande följande frågor:

Skall artikel 56 EG och följande artiklar tolkas så, att de utgör hinder för tillämpningen av 12, 36 och 43 §§ i Salzburger Grundverkehrsgesetz 1997 i tillämplig lydelse, LGBI nr 11/1999, enligt vilka bestämmelser den som vill förvärva en obebyggd fastighet som är avsedd för bebyggelse i förbundsstaten Salzburg måste låta fastighetsförvärvet föregås av ett anmälnings- eller tillståndsförfarande, och åsidosätts därigenom en grundläggande frihet som den aktuella förvärvaren enligt gemenskapsrätten åtnjuter?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Unabhängigen Verwaltungssenat fr Kärnten av den 8 november 2000 i målet mellan Brgermeister der Landeshauptstadt Klagenfurt och Renate Sterbenz

(Mål C-421/00)

(2001/C 28/33)

Unabhängigen Verwaltungssenat fr Kärnten begär genom beslut av den 8 november 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 14 november 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Brgermeister der Landeshauptstadt Klagenfurt och Renate Sterbenz beträffande följande fråga:

Skall artikel 28 EG (f.d. artikel 30 i EG-fördraget) och artiklarna 2.1 b, 15.1 och 15.2 i rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnrming av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel (EGT L 33, 1979, svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 130) i dess gällande lydelse tolkas så, att de utgör hinder för nationella bestämmelser enligt vilka det r förbjudet att lämna några som helst hälsorelaterade uppgifter på etiketter fr och packetering av livsmedel, frtringsprodukter och tillsatser som är avsedda för allmänheten, såvida inte särskilt tillstånd medgetts därtill (§ 9 första stycket a-c och tredje stycket i Lebensmittelsgesetz 1975, BGBl nr 1975/86, i tillämplig lydelse).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre, av den 19 oktober 2000 i målet mellan Capespan International plc och Commissioners of Customs and Excise

(Mål C-422/00)

(2001/C 28/34)

VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre, begär genom beslut av den 19 oktober 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 14 november 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Capespan International plc och Commissioners of Customs and Excise beträffande följande frågor:

- (i) Beträffande de produkter som anges i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 3223/94⁽¹⁾ (nedan kallad förordning 3223/94), ersatt genom kommissionens förordning (EG) nr 1890/96⁽²⁾, och som förts in till Europeiska gemenskapen från den 18 mars 1997 men före den 18 juli 1998, vid vilket datum kommissionens förordning (EG) nr 1498/98⁽³⁾ (nedan kallad förordning 1498/98) om ändring av artikel 5 i förordning 3223/94 trädde i kraft, skall tullvärdet på sådana produkter bestämmas i enlighet med
 - a) bestämmelserna i avdelning II, kapitel 3 (nämligen artiklarna 28-36) i rådets förordning (EEG) nr 2913/92⁽⁴⁾ (nedan kallad tullkodexen) och bestämmelserna i avdelning V (nämligen artiklarna 141-181a) i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93⁽⁵⁾ (nedan kallad tillämpningsförordningen), eller
 - b) artikel 5 i förordning 3223/94?
- (ii) Fr det fall tullvärdet inte skall fastställas i enlighet med något av ovanstående alternativ, vilken r den korrekta grundvalen för att fastställa tullvärdet på sådana produkter?
- (iii) r förordning 1498/98 om ändring från den 18 juli 1998 av artikel 5 i förordning 3223/94 om tillämpningsföreskrifter till importsystemet för frukt och grönsaker, som offentliggjordes i Europeiska gemenskapernas officiella tidning (EGT L 198, 15.7.1998, s. 4), giltig?
- (iv) Fr det fall förordning 1498/98 inte är giltig, hur skall tullvärdet på sådana produkter som anges i fråga (i) och som förts in till Europeiska gemenskapen från den 18 juli 1998 fastställas?
- (v) Oavsett huruvida förordning 1498/98 är giltig, utgör förordning 3223/94 hinder mot att en preliminär tullvrdeangivelse görs i enlighet med artikel 254 i tillämpningsförordningen?

⁽¹⁾ av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter till importsystemet för frukt och grönsaker (EGT L 337, 24.12.1994, s. 66; svensk specialutgåva, område 3, volym 64, s. 139).

⁽²⁾ EGT L 249, 1.10.1996, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 19.10.1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4).

⁽⁵⁾ av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1).

Talan mot Konungariket Belgien väckt den 16 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-423/00)**

(2001/C 28/35)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 16 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Belgien. Sökanden företräds av juridiske rådgivaren Götz zur Hausen, i egenskap av ombud, delgivningsadress: kommissionens rättstjänst, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/82/EG av den 6 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår⁽¹⁾, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder.
2. förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten motsvarar de som har åberopats i mål C-407/00⁽²⁾. Fristen för införlivande löpte ut den 3 februari 1999.

⁽¹⁾ EGT L 10, 14.1.1997, s. 13.

⁽²⁾ Se sidan 13 i detta nummer av EGT.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Unabhängiger Verwaltungssenat Wien av den 15 november 2000 i målet mellan Paul Dieter Haug och Magistrat der Stadt Wien**(Mål C-426/00)**

(2001/C 28/36)

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien begär genom beslut av den 15 november 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 20 november 2000 att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Paul Dieter Haug och Magistrat der Stadt Wien beträffande följande frågor:

Fråga 1

Utgör 9 § LMG ett konsekvent genomförande av artikel 2.1 b i rådets direktiv 79/112/EEG⁽¹⁾ av den 18 december 1978 om märkning?

Fråga 2

Innehåller artikel 2.1 b i rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om märkning en uttömmande reglering om otillåten märkning eller är det fråga om en minimibestämmelse som får utvidgas av eventuella nationella bestämmelser?

Fråga 3

Skall artikel 2.1 b i rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om märkning tolkas så, att reglerna om märkning får innehålla begränsningar (såsom är fallet i 9 § första stycket LMG beträffande hälsorelaterade uppgifter) endast om ett förbud anses vara absolut nödvändigt för att hindra att konsumenterna vilseleds?

Fråga 4

Kan 9 § första stycket LMG tolkas så, att den är förenlig med direktivet och att den i nämnda bestämmelse föreskrivna begränsningen av märkningsmöjligheterna står i överensstämmelse med artikel 2.1 b i rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om märkning? Detta tycks vara möjligt med hänsyn till att avsikten att vilseleda konsumenterna inte krävs i hela bestämmelsen i artikel 2.1 i direktivet om märkning, utan nämnda avsikt anges som ett andra alternativ som medför att märkningen inte är tillåten.

⁽¹⁾ EGT L 33, 1979, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 130.

Talan mot Förenade kungariket väckt den 20 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-427/00)**

(2001/C 28/37)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 20 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förenade kungariket. Sökanden företräds av juridiske chefsrådgivaren Richard Wainwright, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, kommissionens rättstjänst, Wagner centre, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Förenade kungariket har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 76/160/EG⁽¹⁾ genom att inte säkerställa att badvattnen i Förenade kungariket överensstämmer med de gränsvärden som fastställts i enlighet med artikel 3 i detta direktiv,
- förplikta Förenade kungariket att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 4 i direktiv 76/160/EEG skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att kvaliteten på badvatten överensstämmer med de gränsvärden som anges i bilagan inom tio år efter anmälan av detta direktiv.

Kommissionen konstaterar att trots de ansträngningar som gjorts för att förbättra situationen uppfyller inte Förenade kungariket kraven i direktivet. Kommissionen drar härav slutsatsen att Förenade kungariket har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 76/160/EEG av den 8 december 1975 om kvaliteten på badvatten (EGT L 31, s. 1.)

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Giudice di Pace di Genova av den 11 november 2000 i målet mellan Radiosistemi S.r.l. och Prefetto di Genova

(Mål C-429/00)

(2001/C 28/38)

Giudice di Pace di Genova begär genom beslut av den 11 november 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 20 november 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Radiosistemi S.r.l. och Prefetto di Genova beträffande frågor som är identiska med dem som ställts i mål C-388/00⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se sidan 10 i denna tidning.

Överklagande, ingivet den 21 november 2000 av Anton Dürbeck GmbH, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 19 september 2000 i mål T-252/97: Anton Dürbeck GmbH, mot Europeiska gemenskapernas kommission, med stöd av Konungariket Spanien och Republiken Frankrike

(Mål C-430/00 P)

(2001/C 28/39)

Anton Dürbeck GmbH har den 21 november 2000 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 19 september 2000 i mål T-252/97: Anton Dürbeck GmbH, mot Europeiska gemenskapernas kommission, med stöd av Konungariket Spanien och Republiken Frankrike. Klaganden företräds av advokaten Ger Meier, Berrenrather Straße 313, Köln.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. upphäva den överklagade domen,
2. ogiltigförklara kommissionens omtvistade beslut av den 10 juli 1997 avseende beslut om åtgärder i fall där det föreligger orimliga svårigheter,
3. förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Förstainstansrätten har med orätt avfärdat klagandens argument rörande åsidosättande av principen om likabehandling. Motparten har försvarat sitt agerande med hänvisning till "hänsyn till likabehandlingen av samtliga ekonomiska aktörer", och detta först i sitt svaromål. Klaganden har härigenom inte kunnat argumentera mot motpartens försvar.
- Förstainstansrätten har gjort en felaktig bedömning av avtalet mellan klaganden och Consultban, och på grund härav felaktigt ansett att kommissionen har bestämt klagandens ersättning på ett korrekt sätt.
- Förstainstansrätten har med orätt ansett att kommissionen har tagit hänsyn till klagandens verksamhet under referensperioden när den tilldelat klaganden extra importlicenser som ersättning i ett fall där det föreligger orimliga svårigheter. Kommissionen kan överhuvudtaget inte välja att tilldela extra importlicenser som ersättning i sådana fall om detta innebär att den referenskvantitet som följer av dessa licenser inte kan beaktas för framtiden. Om kommissionen väljer denna lösning kan den — på grund av den tvingande bestämmelsen i artikel 19 i förordning nr 4904/93 — endast underlåta att beakta den referenskvantitet som följer av dessa licenser om den, på grund av framtida omständigheter som har sin grund i den gemensamma organisationen av marknaden för bananer, leder till att klaganden överkompenseras för sin skada.

Talan mot Republiken Portugal väckt den 22 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-431/00)

(2001/C 28/40)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 22 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Portugal. Sökanden företräds av António Caeiros, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Portugal, genom att inte inom den föreskrivna fristen ha antagit de lagar och andra författningar som krävs för att följa rådets direktiv 96/82/EG⁽¹⁾ av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 10 första stycket och 249 tredje stycket i EG-fördraget samt artikel 24.1 i direktiv 96/82/EG,
- i andra hand fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt samma bestämmelser genom att inte omedlebart ha meddelat dessa åtgärder till kommissionen,
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som anförts är desamma som i mål C-407/00⁽²⁾. Fristen för införlivande av direktivet löpte ut den 3 februari 1999.

⁽¹⁾ EGT L 10, 14.1.1997, s. 13.

⁽²⁾ Se sidan 13 i denna tidning.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia, tredje avdelningen, av den 6 oktober 2000 i målet mellan Europetrol SpA och Azienda Lombarda Edilizia Residenziale Milano (A.L.E.R.) samt Orion srl

(Mål C-432/00)

(2001/C 28/41)

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia, tredje avdelningen, begär genom beslut av den 6 oktober 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 22 november 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Europetrol SpA och Azienda Lombarda Edilizia Residenziale Milano (A.L.E.R.) samt Orion srl, beträffande följande frågor:

Skall artikel 31, närmare bestämt artikel 31.1 c, i rådets direktiv 92/50/EEG⁽¹⁾ av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster, tolkas på så sätt att behöriga nationella domstolar är skyldiga att skydda gemenskapsmedborgare, som har förfordelats genom rättsakter som antagits i strid med gemenskapsrätten, genom att i synnerhet tillämpa möjligheten enligt artikel 5 i den nationella lagen nr 2248 av den 20 mars 1865 att underlåta tillämpning, även vad avser klausuler i meddelanden om upphandling, vilka strider mot gemenskapsrätten men inte har överklagats under de korta frister för överklagande som är föreskrivna enligt nationell processrätt, för att i stället ex officio tillämpa gemenskapsrätten varje gång det kan påvisas att det dels har förelegat allvarliga hinder eller i vart fall allvarliga svårigheter att tillämpa gemenskapsrätten, dels föreligger ett allmänintresse av gemenskaps- eller nationellt ursprung som motiverar tillämpning av gemenskapsrätten och "leder artikel 6 andra stycket i fördraget, vari de grundläggande rättigheterna vilka säkerställs genom Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och principen om det rättsliga skyddets verkan som fastslås i artiklarna 6 och 13 i konventionen har blivit en del av gemenskapens rättsordning, till samma slutsats?"

⁽¹⁾ EGT L 209, 24.7.1992, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av de Hoge Raad der Nederlanden av den 21 november 2000 i brottmålet mot G. Cuomo

(Mål C-434/00)

(2001/C 28/42)

De Hoge Raad der Nederlanden begär genom beslut av den 21 november 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 27 november 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i brottmålet mot G. Cuomo beträffande följande frågor:

1. Hur skall orden "upphör att omfattas" ("onttrekken") av förfarandet för extern transitering i den mening som avses i artikel 5.1 tredje stycket i direktiv 92/12⁽¹⁾ och i artikel 7.3 i sjätte direktivet⁽²⁾ tolkas, när sådant upphörande inte sker på regelmässigt sätt — det vill säga på annat sätt än genom att varorna deklarerats för övergång till fri omsättning:
 - a) Skall härmed avses den första åtgärd som vidtas med varorna som strider mot någon bestämmelse för dessa förfaranden, och är det relevant om den åtgärden vidtas i avsikt att låta varorna — bland annat genom att åtgärden fullföljs — omsättas i gemenskapen i strid med den bestämmelsen, eller
 - b) skall sådant upphörande anses ha skett (endast) när varorna — i förekommande fall efter brytande av förseglingar — har lastats av från transportmedlet utan att skyldigheten att förete varorna med åtföljande dokument vid bestämmelsetullkontoret i enlighet med artikel 22.1 i transiteringsförordningen (EEG) 2726/90 har fullgjorts, och är det relevant om den åtgärden vidtas i avsikt att låta varorna — bland annat genom att åtgärden fullföljs — omsättas i gemenskapen i strid med gemenskapsbestämmelserna, eller
 - c) skall orden "upphör att omfattas" tolkas så, att det som avses är samtliga åtgärder som medför att varorna förs ut på marknaden i gemenskapen på annat än regelmässigt sätt?
2. Om den första frågan skall besvaras enligt c, var skall då detta upphörande anses ske? Sker det på den plats där den första rättsstridiga åtgärden vidtas eller på den plats där en efterföljande åtgärd vidtas, nämligen den plats där varorna — i förekommande fall efter brytande av förseglingar — lastas av från transportmedlet?

3. Kan orden "upphör att omfattas" — vad gäller straffpåföljden — även tolkas som att varor omfattas av gemenskapens tullförfarande och sedan transporteras medan ledsagardokumenten anger ett tredje land i den mening som avses i direktivet som destination för denna transport och avsikten från början var att avsätta varorna på marknaden i en annan medlemsstat?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, 23.03.1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 57).

⁽²⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 13.06.1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 28 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-439/00)

(2001/C 28/43)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 28 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av Michel Nolin, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Frankrike, genom att inte ha antagit de lagar och andra författningar som krävs för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 98/4/EG av den 16 februari 1998 om ändring av direktiv 93/38/EEG om samordning av upphandlingsförfarandet för enheter som har verksamhet inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna⁽¹⁾, eller under alla omständigheter genom att inte till kommissionen ha meddelat dessa åtgärder, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt detta direktiv,
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som anförts är desamma som i mål C-407/00⁽²⁾. Fristen för införlivande löpte ut den 16 februari 1999.

⁽¹⁾ EGT L 101, 1.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Se sidan 13 i denna tidning.

Talan mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland väckt den 29 november 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-441/00)

(2001/C 28/44)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 29 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland. Sökanden företräds av juridiska rådgivaren Marie Wolfcarius, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Förenade kungariket har åsidosatt sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/48/EG av den 23 juli 1996 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg⁽¹⁾, genom att inte sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv,
- förplikta Förenade kungariket att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artikel 249 EG (f.d. artikel 189 i EG-fördraget), enligt vilken ett direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås skall vara bindande för varje medlemsstat, medför en skyldighet för medlemsstaterna att iakttä tidsfristen för genomförande som föreskrivs i direktivet. Denna tidsfrist gick ut den 8 april 1999 utan att Förenade kungariket hade vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa det i kommissionens yrkanden nämnda direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 235, 17.9.1996, s. 6.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala de lo Social, av den 27 oktober 2000 i målet mellan Ángel Rodríguez Caballero och Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

(Mål C-442/00)

(2001/C 28/45)

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala de lo Social, begär genom beslut av den 27 oktober 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 30 november 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Ángel Rodríguez Caballero och Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) beträffande följande frågor:

- a) Skall ett sådant begrepp som avgångsvederlag som ett företag skall erlagga till en arbetstagare på grund av att uppsägningen av denne är lagstridig anses omfattas av begreppet "arbetstagares fordringar på grund av anställningsavtal eller anställningsförhållanden" enligt artikel 1.1 i direktiv 80/987/EEG⁽¹⁾ av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens?
- b) Om svaret på fråga 1 är jakande: Föreligger det enligt artikel 1.1 i ovannämnda direktiv 80/987 en skyldighet att fastställa arbetstagares fordringar genom domstolsavgörande eller genom förvaltningsbeslut eller omfattas alla arbetsrättsliga anspråk som har godkänts genom något annat lagstadgat förfarande som kan prövas rättsligt, såsom är fallet vid en förlikning som är tvingande och har ingåtts vid domstol, vilken skall uppmäna parterna att ingå förlikning innan ett förfarande som kan leda till dom inleds och vilken kan godkänna förlikningens innehåll eller vägra att göra detta om den anser att detta innehåll medför allvarlig skada för någon av parterna, kringgående av lagen eller rättegångsmissbruk?
- c) Om det nämnda begreppet "arbetstagares fordringar" anses omfatta avgångsvederlag som avtalats vid förlikning som ingåtts vid domstol och godkänts av denna, kan då den inhemska domstol som har att avgöra tvisten underlåta att tillämpa den bestämmelse i inhemska rätt, enligt vilken sagda arbetsrättsliga anspråk inte omfattas av ansvarsområdet för den inhemska statliga garantiinstitutionen, Fondo de Garantía Salarial, och direkt tillämpa innehållet i artikel 1.1 i direktivet, om den anser denna artikel vara klar, precis och ovillkorlig?

⁽¹⁾ Rådets direktiv, EGT L 283, 28.10.1980.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesgericht Salzburg (i egenskap av handelsdomstol) av den 27 november 2000 i målet rörande inskrivning i företagsregistret av sökanden HOLTO LIMITED

(Mål C-447/00)

(2001/C 28/46)

Landesgericht Salzburg (i egenskap av handelsdomstol) begär genom beslut av den 27 november 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 4 december 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet rörande inskrivning i företagsregistret av sökanden HOLTO LIMITED beträffande följande frågor:

- I. Skall artikel 43 första stycket andra meningen EG tolkas så, att en filial kan existera även när ett bolag i den mening som avses i artikel 48 EG inte har något huvudkontor på en annan ort, i vilken den bedriver åtminstone en väsentlig del av sin affärsverksamhet?

Om denna fråga besvaras jakande:

- II. Skall artikel 43 första stycket andra meningen EG tolkas så, att kravet på etablering är uppfyllt när ett bolag endast har sitt säte enligt bolagsordningen i den stat där det rättsligt har grundats, men inte bedriver någon affärsverksamhet i denna stat?

Om denna fråga besvaras jakande:

- III. Omfattas bildandet av en österrikisk filial till ett bolag som rättsligt grundats enligt engelsk lag, som endast har sitt säte enligt bolagsordningen i England men som inte bedriver någon affärsverksamhet där, av de rättigheter som anges i artiklarna 4 första stycket andra meningen EG och 48 EG?

Om någon av frågorna 1 eller 2 besvaras nekande:

- IV. Omfattas bildandet av en österrikisk filial och dess inskrivning i det österrikiska företagsregistret (handelsregistret) genom ett bolag som rättsligt bildats enligt engelsk lag, som endast har sitt säte enligt bolagsordningen i England men som inte bedriver någon affärsverksamhet där, av de rättigheter som anges i artiklarna 43 första stycket första meningen EG och 48 EG?

Om någon av frågorna 3 eller 4 besvaras jakande:

- V. Är det förbjudet enligt artiklarna 43 EG och 48 EG att tillämpa en nationell kollisionsregel enligt vilken frågan om ett bolag är juridisk person skall bedömas enligt lagen i den stat där bolagets ledning har sitt faktiska säte (sätesteorin), även i de fall där detta innebär att ett bolag som rättsligt bildats enligt engelsk lag, som endast har sitt säte enligt bolagsordningen i England men som inte bedriver någon affärsverksamhet där, därmed inte erkänns som juridisk person och följaktligen vägras inskrivning i företagsregistret (handelsregistret)?

Överklagande, ingivet den 4 december 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 27 september 2000 i mål T-184/97⁽¹⁾: BP Chemicals Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission, med stöd av Republiken Frankrike, vari kommissionens beslut SG (97) D/3266 av den 9 april 1997⁽²⁾ avseende ett stödprogram för franska biobränslen ogiltigförklaras till den del det avser åtgärder tillämpliga på kategorin etyltertiärbutyleter (ETBE)

(Mål C-448/00 P)

(2001/C 28/47)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 4 december 2000 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 27 september 2000 i mål T-184/97: BP Chemicals Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Republiken Frankrike, vari kommissionens beslut SG (97) D/3266 av den 9 april 1997 avseende ett stödprogram för franska biobränslen ogiltigförklaras till den del det avser åtgärder tillämpliga på kategorin etyltertiärbutyleter (ETBE). Klaganden företräds av Xavier Lewis, rättstjänsten, i egenskap av ombud, biträdd av Nicholas Khan, Barrister, Inner Temple, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. upphäva den del av förstainstansrättens dom av den 27 september 2000 i mål T-184/97, BP Chemicals Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission, vari kommissionens beslut SG (97) D/3266 av den 9 april 1997 avseende ett stödprogram för franska biobränslen ogiltigförklarades till den del det avser åtgärder tillämpliga på kategorin etyltertiärbutyleter (ETBE).

2. Ogilla talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut SG (97) D/3266 av den 9 april 1997 avseende ett stödprogram för franska biobränslen till den del beslutet avser åtgärder tillämpliga på kategorin etyltertiärbutyleter (ETBE), och
3. förplikta BP Chemicals Ltd att ersätta rättegångskostnaderna i mål T-184/97, eller
4. i andra hand, återförvisa målet till förstainstansrätten för prövning av den första, den tredje och den fjärde grunden som sökanden åberopat i sin talan om ogiltigförklaring, samt
5. förplikta BP Chemicals att ersätta rättegångskostnaderna för detta överklagande.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör gällande att förstainstansrätten gjorde en felaktig rättstillämpning när den fastställde att kommissionen

överskridit sina befogenheter genom att fatta beslutet. Kommissionen hävdar särskilt att förstainstansrätten gjort en felaktig rättstillämpning genom att tolka begreppet pilotprojekt som ett projekt som är begränsat till sista stadiet i forsknings- och utvecklingsprocessen före industriell tillämpning i större skala av resultaten av sådan forskning.

Kommissionen anser att förstainstansrätten gjort en felaktig rättstillämpning på följande två grunder:

- Det var felaktigt av förstainstansrätten att anse att Gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning och utveckling kan ge avgörande vägledning vid tolkningen av artikel 8.2 d i direktiv 92/81, och
- förstainstansrätten underlät att pröva huruvida den förespråkade tolkningen av artikel 8.2 d i sig var rimlig och underlät att pröva rimligheten av den tolkning som kommissionen förespråkade i beslutet.

(¹) EGT C 252, 16.08.1997, s. 36.

(²) Inte publicerat i EGT.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

Ändringar av förstainstansrättens rättegångsregler i syfte att påskynda förfarandena

(2001/C 28/48)

Den 6 december 2000 antog förstainstansrätten ett antal ändringar av sina rättegångsregler i syfte att påskynda förfarandena (EGT L 322 av den 19 december 2000). Dessa ändringar träder i kraft den 1 februari 2001.

Dessa ändringar består huvudsakligen i

- 1) införande av skyndsam handläggning ("fast track"),
 - 2) möjligheten för förstainstansrätten att underlåta den andra skriftväxlingen,
 - 3) förkortning av interventionsfristen,
 - 4) användning av moderna kommunikationsmedel och förenkling av bestämmelserna om frister med hänsyn till avstånd.
1. *Införande av skyndsam handläggning ("fast track") — ny artikel 76a*

Denna nya typ av förfarande är avsedd för särskilt brådskande mål, där interimistiska åtgärder som beslutas inom ramen för förfarandet för sådana åtgärder inte utgör en tillfredsställande lösning. Som exempel kan anföras mål som gäller allmänhetens tillgång till administrativa handlingar eller beslut i fråga om kontroll av företagskoncentrationer.

- Vid skyndsam handläggning utgör det muntliga förfarandet den viktigaste fasen. Förstainstansrätten kommer att avsätta mer tid för detta för att ge parterna möjlighet till en fördjupad diskussion om samtliga aspekter av tvisten.
- Det skriftliga förfarandet kommer i princip att begränsas till ansökan och svaromål. Det blir inte fråga om någon andra skriftväxling om inte heller om några interventionsinlagor.
- De inlagor som ges in skall vara korta och koncisa.
- Målet skall avgöras med förtur.
- Begäran om att målet skall avgöras genom skyndsam handläggning skall ges in genom separat skrivelse samtidigt med ansökan eller svaromålet.

— Förstainstansrättens beslut skall för varje enskilt fall tas med beaktande av den särskilda brådskan, av omständigheterna i målet och av huruvida målet lämpar sig för ett meningsutbyte som i huvudsak är muntligt, mot bakgrund av målets komplexitet och volymen av de inlagor som getts in.

2. *Avskaffande av den andra skriftväxlingen — ändring av artikel 47*

När dokumentation i målet efter ingivandet av svaromålet är tillräckligt fullständig för att parterna skall kunna utveckla sin talan under det muntliga förfarandet, kan förstainstansrätten besluta att replik och duplik inte skall ges in. På begäran av parterna skall då rätten bevilja dessa längre tid vid förhandlingen för att de skall kunna utveckla sin talan.

3. *Förkortad interventionsfrist — ändring av artikel 115.1 och en ny punkt 6 till artikel 116*

— Interventionsfristen förkortas till sex veckor från det att meddelandet om talans väckande har publicerats i Officiella tidningen.

— En sen intervention som begärs efter det att fristen har gått ut och före beslutet om att inleda det muntliga förfarandet kan emellertid beviljas, men denna intervenient har enbart rätt att redovisa sina synpunkter muntligen vid förhandlingen och enbart på grundval av förhandlingsrapporten, som skall tillställas honom.

4. *Användning av moderna kommunikationsmedel — ny punkt 6 till artikel 43, ändring av artikel 44.2 och av artikel 100 — och förenkling av bestämmelserna om frister med hänsyn till avstånd — ändring av artikel 102.2*

Möjligheten att använda telefax eller andra tekniska kommunikationsmedel för korrespondensen mellan förstainstansrättens kansli och advokater samt partsombud utökas. Denna möjlighet till omedelbar överföring av handlingar medför att differentieringen av fristerna med hänsyn till parternas hemvist inte längre är nödvändig.

— Ingivande av en handling i målet, för iakttagande av fristerna, skall kunna ske genom att en kopia av det undertecknade originalet sänds med telefax eller som en bilaga (kopia som scannats in) till en e-postförsändelse (adress: cfi.registry@curia.eu.int), under förutsättning att det undertecknade originalet inkommer till kansliet inom tio dagar.

- Kansliet använder telefaxet eller kopian som sänts med elektronisk post för delgivningar, om advokaten eller ombudet har samtyckt till detta.
- Om advokaten eller ombudet samtycker till att delgivning sker på detta sätt, blir valet av delgivningsadress i Luxemburg frivilligt.
- En enda och schablonmässig tidsfrist på tio dagar med hänsyn till avstånd skall tillämpas oberoende av den berörda partens hemvist.

Praktiska instruktioner om hur dessa ändringar skall genomföras kommer att utarbetas senare och offentliggöras.

- besluten om befordringar har fattats trots att ingen betygsrapport har förelegat vad avser sökanden och ingen annan handling förekommer som kan lindra denna brist,
- sökandens kvalifikationer har bedömts på ett felaktigt sätt,
- befordringsförfarandet är behäftat med formfel i det att det bygger på betyg som har satts enligt ett poängsystem som inte är förenligt med riktlinjerna för betygssystemet.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 20 november 2000 av Hubert Huygens

(Mål T-351/00)

(2001/C 28/49)

(Rättegångsspråk: franska)

Hubert Huygens, bosatt i Olm (Luxemburg), har den 20 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Sylvie Nyssens, Bryssel.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara Europeiska gemenskapernas kommissions beslut att inte befordra sökanden till lönegrad B 1 under befordringsförfarandet för år 2000,
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande instans.

Grunder och huvudargument

- Åsidosättande av artikel 25 i tjänsteföreskrifterna och av principen om rätten till försvar, genom att det omtvistade beslutet inte har motiverats.
- Åsidosättande av artiklarna 26, 43 och 45 i tjänsteföreskrifterna och principerna om likabehandling och om god förvaltning genom att

Talan mot Europaparlamentet väckt den 21 november 2000 av Jean-Marie Le Pen

(Mål T-353/00)

(2001/C 28/50)

(Rättegångsspråk: franska)

Jean-Marie Le Pen, bosatt i Saint Cloud (Frankrike) har den 21 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europaparlamentet. Sökanden företräds av advokaten François Wagner, Nice.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara den omtvistade rättsakten,
- tillerkänna sökanden 50 000 FF avseende icke ersättningsgilla kostnader,
- förplikta Europaparlamentet att ersätta samtliga rättegångskostnader i förevarande instans.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är ledamot av Europaparlamentet, vänder sig mot Europaparlamentets ordförandes beslut av den 23 oktober 2000 att, i enlighet med artikel 12.2 i Akt av den 20 september 1976 rörande val av ledamöter av Europaparlamentet genom direkta allmänna val, erkänna mottagande av ett meddelande från den franska regeringen där det konstateras att sökandens mandat som ledamot av Europaparlamentet har upphört, med skyldighet att rätta sig därefter. Detta beslut har sin grund i att sökanden har ådömts straff i ett brottmål vid fransk domstol.

Sökanden har till stöd för sin talan bland annat gjort gällande

- att varken Akten av den 20 september 1976 eller Europaparlamentets arbetsordning innehåller någon bestämmelse som tillåter medlemsstaterna att av nationella skäl förklara att en europaparlamentarikers mandat har upphört, utom i fall det under mandatperioden har uppkommit omständigheter som gör att mandatet måste upphöra, vilket här inte är fallet,
- att en sådan åtgärd i hög grad står i strid med gemenskapsrättens principer, eftersom den grundas på ett rent nationellt beslut, som inte ensamt kan rättfärdiga ett gemenskapsrättsligt beslut,
- att det finns en allmän princip i medlemsstaternas rättsordningar som innebär att det endast är parlamentsförsamlingen själv som kan besluta att en ledamots mandat skall upphöra,
- att väsentliga förföreskrifter har åsidosatts i förevarande fall, eftersom den juridiska kommissionen inte har samman kallats och sökanden inte har hörts inför nämnda kommission,
- att Europaparlamentets talman i den omtvistade rättsakten har uttalat sig i parlamentets namn, trots att hon inte var behöriga att så göra.

Sökanden har slutligen hävdat att principen om parlamentarisk immunitet och rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara den tredje överklagandenämndens beslut av den 12 september 2000 avseende överklagande nr R 142/2000-3,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Aktuellt varumärke: "TELE AID" — anmälningsnummer 469 957

Vara eller tjänst: Varor i klasserna 12, 9, 37, 38, 39, 42 (bland annat motorfordon, reparationer av motorfordon, apparater för överföring av tal och data, nödropssystem för bilar, hjälp vid stillestånd, räddningstjänst)

Beslut som överklagats till överklagandenämnden: En granskares beslut att avslå ansökan om registrering

Grunder för överklagandet: — åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94
— åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 24 november 2000 av Daimler Chrysler AG

(Mål T-355/00)

(2001/C 28/51)

(Rättegångsspråk: tyska)

Daimler Chrysler AG, Stuttgart (Tyskland), har den 24 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten Stefan Völker, advokatbyrå Gleiss Lutz Hootz Hirsch, Stuttgart, Tyskland.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 24 november 2000 av Daimler Chrysler AG

(Mål T-356/00)

(2001/C 28/52)

(Rättegångsspråk: tyska)

Daimler Chrysler AG, Stuttgart (Tyskland), har den 24 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten Stefan Völker, advokatbyrå Gleiss Lutz Hootz Hirsch, Stuttgart, Tyskland.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara den tredje överklagandenämndens beslut av den 12 september 2000 avseende överklagande nr R 477/1999-3,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Aktuellt varumärke:	"CARCARD" — anmälningsnummer 115 014
Vara eller tjänst:	Varor i klasserna 9, 36, 37, 38, 39, 42 (bland annat databärare för fordonsdata, fordonsleasing och kostnadsdebitering, förmedling av tjänster på trafik- och transportlogistikområdet, nödfalls-, reparations- och bogseringstjänster)
Beslut som överklagats till överklagandenämnden:	En granskares beslut att avslå ansökan om registrering
Grunder för överklagandet:	— åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 — åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 24 november 2000 av Daimler Chrysler AG

(Mål T-358/00)

(2001/C 28/53)

(Rättegångsspråk: tyska)

Daimler Chrysler AG, Stuttgart (Tyskland), har den 24 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten Stefan Völker, advokatbyrå Gleiss Lutz Hootz Hirsch, Stuttgart, Tyskland.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara den tredje överklagandenämndens beslut av den 12 september 2000 avseende överklagande nr R 569/1999-3,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Aktuellt varumärke:	"TRUCKCARD" — anmälningsnummer 113 274
Vara eller tjänst:	Varor i klasserna 9, 36, 37, 38, 39, 42 (bland annat databärare för fordonsdata, fordonsleasing och kostnadsdebitering, förmedling av tjänster på trafik- och transportlogistikområdet, nödfalls-, reparations- och bogseringstjänster)
Beslut som överklagats till överklagandenämnden:	En granskares beslut att avslå ansökan om registrering
Grunder för överklagandet:	— åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 — åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94

Talan mot Europaparlamentet väckt den 29 november 2000 av Alsace International Car Service (A.I.C.S.)

(Mål T-365/00)

(2001/C 28/54)

(Rättegångsspråk: franska)

Alsace International Car Service (A.I.C.S.) har den 29 november 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europaparlamentet. Sökanden företräds av Jean Claude Fourgoux, Paris.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara Europaparlamentets beslut av den 4 oktober 2000 att inte säga upp kontraktet med Taxi 13,
- med förbehåll för målet om överklagande av domen av den 6 juli 2000, förplikta Europaparlamentet att i enlighet med artikel 228 i EG-fördraget betala ett månatligt skadestånd om 10 000 euro från och med den 4 oktober 2000 till dess att Europaparlamentet säger upp kontraktet med Taxi 13,
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Frågorna i förevarande mål knyter an till de frågor som var föremål för prövning i förstainstansrättens dom av den 6 juli

2000 i mål T-139/99, *Alsace International Car Service mot Europaparlamentet*⁽¹⁾. De grunder och huvudargument som åberopades i det målet är snarlika de som åberopats i förevarande mål.

Sökanden har särskilt gjort gällande följande:

- I den franska lagstiftningen föreskrivs att taxibilar inte får användas för verksamhet som strider mot de särskilda bestämmelser som medför vissa förmåner för taxibilar, vilket följer av den dom som Tribunal correctionnel de Strasbourg meddelade den 7 april 2000.
- Europaparlamentet kände till att det inte var rättsenligt att tilldela Taxi 13 kontraktet i fråga.

⁽¹⁾ REG 2000, s. II-0000.